

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

X. Ad Rusticum. Quod ignotus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

* Hoc
est, qui
senilem
ætatem
parentis
vel ami-
ci fovet
ac susti-
net.

Epilogus,

mo duæ scēminæ, & duo masculi. Si autem & tuus abire non vult, & conditiones ac turbas concitat, sit biga, sit triga, ter vester ac filius, & sororem illius exhibebit matrem. Alij vitricum & generum vocent: le nutricium appellet & fratrem. Hæc ad brevem lucubratiunculam celeri sermone dictavi volens desiderio postulantis satisfacere, & quæ ad scholasticam materiam me exercens. Eadem enim die manè pulsabat ostium, quæ profectus erat. Simulque ut ostenderem obtrektoribus meis, quod & ego possem, quicquid veniret in buccam, dicere. Unde & de scripturis paucè perstrinxi. Nec orationem meam, ut in cæteris libris facere solitus sum, illarum floribus tenui. Hæc extemporalis dictatio est, & tantâ ad luminis lucernulæ facilitate profusa, ut notariorum manus lingua præcurreret, & signa ac furta verborum volubilitas sermonum obrueret. Quod idcirco dixi, ut qui non ignoscit ingenio, ignoscere vel temporis.

X. Hieronymus Rustico, qui promissam uxoris continentiam violaverat. Hunc revocat in vitam tractans communem locum de poenitentia, & ad sacra invitans eum loca, in quibus uxor poenitentiam agebat.

Quod ignotus ad ignotum audeo scribere sanctæ ancillæ Christi Hedibæ, & filiæ meæ conjugis tuæ Artemiæ, imò sororis ex conjugate, que conservæ fecit deprecatio, Quæ nequaquam

propriâ salute contenta, tuam & antè quæsit
 in patria, & nunc in sanctis locis quærit salutem,
 imitari cupiens Andree & Philippi Apostolorum
 benevolentiam, quorum uterque inventus à
 Christo, fratrem Simonem, & amicum Nathanael
 invenire desiderat, ut alter eorum mereatur
 audire: Tu es Simon filius Bar * Iona, tu
 vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus: * Joan-
 alter donum Dei (hoc enim in lingua nostra so-
 nat Nathanael) Christi ad se loquentis testimo-
 nio sublevetur: Ecce verè Israelita, in quo dolus
 non est. Optaverat quondam & Loth cum filia-
 bus salvare conjugem suam, & de incendio So-
 domæ & Gomorrhæ penè semiustus erumpens,
 educere eam, quæ pristinis vitijs tenebatur altri-
 ta, sed ea desperatione trepida, respiciensq; post
 tergum, æterno infidelitatis titulo condemnatur.
 Et ardens fides pro una muliere perditâ, totam Se-
 gor liberat civitatem. Denique postquam Sodo-
 miticas valles ac tenebras derelinquens, ad mon-
 tana conscendit ortus ei Sol in Segor, quæ inter-
 pretatur parvula: ut parva fides Loth, quia ma-
 jora non poterat, saltem minora servaret. Ne-
 que enim Gomorrhæ quondam & erroris habi-
 tator, statim ad meridiem poterat pervenire, in
 qua Abraham amicus Dei cum Angelis suscipit
 Deum. Et Joseph pascit fratres in Ægypto, spon-
 susque audit à sponsa: Ubi cubas? ubi pascis in
 meridie? Samuel quondam plangebatur Saulem,
 quia superbix vulnera pœnitentiæ medicamine
 non curabat. Et Paulus lugebat Corinthios, qui
 fornicationis maculas lacrymis delere vole-
 bant, Unde & Ezechiel librum devorat, scri-
 ptum

*Joan. 18.*** Joan-**Vxor**Loth**perijt.**Gen. 19.**Fides**Loth li-**berat ci-**vitatem.**Gen. 18.**Gen. 47.**Cant. 1.**1. Reg. 15.**2. Cor. 12.**Ezech. 32.**Et 21.**ptum*

ptum intus & foris, carmine, & planctu, & Carmine super laude iustorum; planctu super pe-

Prov. 18. Cum venerit impius in profundum malorum contemnit. Quos ostendit Esaias, dicens: Voc-

Esa. 22. vit Dominus Sabaoth in die illa ad fletum, planctum, & decalvationem, & accinctionem ciorum: ipsi autem fecerunt lætitiã & exultationem, mactantes vitulos, & occidentes oves,

Ezec. 33. comederent carnes, dicentes: Manducemus & bibamus: cras enim moriemur. Et in Ezechiel loquitur: Et tu fili hominis, dic domui Israël, sic loquuti estis, dicentes: Errores nostri, & iniquitates nostræ super nos erunt, & in ipsis contabescimus, & quomodo salvi esse poterimus? Dic eis: Vult ego, dicit Dominus: Nolo mortem impij, sed ut convertatur à via sua, quare moriemini domus Israël? Nihil ita offendit Deum, quàm desperatione meliorum hæcere pejoribus: Licet & desperatio incredulitatis indicium sit. Qui enim desperat salutem, non putat futurum esse iudicium quod si metueret, utique bonis operibus se iudicium præpararet. Audiamus per Hieremiam loquentem Deum: Converte pedem tuum à via asperâ & guttur tuum à siti. Et iterum: Nunquid qui ceciderit non resurget? aut qui aversus est, non revertetur? Et per Esaiam: Quando conversus ingemueris, tunc salvus eris, & scies ubi fueris. Scire non possumus a grotationis mala, nisi cum fuerit sanitas consecuta. Et quantum boni virtus habet vitia demonstrant: clariusq; fit lumen comparatione tenebrarû. Ezechiel quoq; iisdem verbis quod

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

Ezec. 18. eodem & spiritu Convertimini, inquit, & redi-

ab iniquitatibus vestris domus Israel, & non erunt vobis in tormentum impietates. Projecite omnes impietates vestras, quibus impiè egistis adversum me: & facite vobis cor novum & spiritum novum. Et quare moriemini domus Israel? Nolo enim mortem peccatoris, dicit Dominus. Unde & in consequentibus loquitur: Vivo ego, dicit Dominus: Nolo mortem peccatoris sed ut convertatur à via sua mala, & vivat, ne meus incredula bonorum promissionem desperet; & semel perditioni animus destinatus, non adhibeat vulnèi curationem, quod nequaquam existimat posse curari. Idcirco jurare se dicit, ut si non credimus promissioni Deo, credamus saltem; ro nostra salute juranti. Quam ob causam Jesus precatur, & dicit: Convertite nos Deus salutaris noster, & avertet furor tuum à nobis. Et iterum: Domine, in voluntate tua præstitisti decori meo fortitudinem; avertisti faciem tuam à me, & factus sum conturbatus. Postquam enim fortitatem delictorum meorum virtutum decore mutavi, infirmitatem meam tuâ gratiâ roborasti. Ecce audio pollicentem: Persequar inimicos meos, & comprehendam illos, & non revertar, donec deficient; ut qui te ante laudabam, & inimicus eram, tuâ comprehendar manu. Ne cessas à persequendo, donec deficiam à via mea pessima, & revertar ad virum meum pristinum: qui mihi dabat linteamina mea, & oleum, & similam, & cibabat me pinguis cibus. Qui idcirco obsepit atque præcluserit vias meas pessimas, ut eam invenirem viam, quæ dicit in Evangelio: Ego sum via, veritas, & vita. Audiat prophetam loquentem: Qui seminant in lacry-

Cur jurat
Deus etc

Pf. 84.

Pf. 29.

Pf. 17.

Joan. 14.

Pf. 125.

crymis, in gaudio metent. Euntes ibant & quibus
 bant, mittentes femina sua. Venientes autem re mor
 venient in exultatione, portantes manipe peccata
 suos. Et loquere cum eo: **Lavabo** per frons reverti
 noctes lectum meum, lacrymis meis stram viros E
 meum rigabo. Et iterum: Sicut desiderat nunciu
 vus ad fontes aquarum, ita desiderat anima cens
 ad te Deus. Sitivit anima mea ad te Deum illud Ap
 tem vivum. Factæ sunt mihi lacrymæ meæ cum fle
 per diem & noctem. Et in alio loco: Deus De stris lac
 meus, ad te de luce vigilo. Sitivit anima me rantes i
 quam multipliciter tibi caro mea. In terra neam fr
 ferta & in via & iniquosa, sic in sancto appo conver
 tibi. Quamquam enim sitierit te anima mea, rum: L
 men multo te carnis meæ labore quæsi, & tu me g
 in sancto apparere non potui: nisi prius in tu facies lu
 deserta à vitijs, & in via adversarijs potestatis verti, u
 & absque humore & rheumate ullius libit in injur
 commorarer. **FLEVIT** & Dominus super cor rem De
 tatem Hierusalem, quia non egisset pœnitent quæ fec
 tiam: & Petrus trinam negationem amaritud per om
 ne abluit lacrymarum, implevitque illud in guum si
 pheticum: Exitus aquarum deduxerunt oc quam se
 mei. Plangit & Hieremias populum non agi vertere
 tem pœnitentiam, dicens: Quis dabit car o nostra
 meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum provoc
 & plorabo populum istum per diem & noctem ad mel
 Cur autem plangat & desleat, sequenti ferm virum
 ne demonstrat: Nolite flere mortuum, neq; eà reve
 plangatis eum. Flete planctu qui egreditur non de
 quia non revertetur ultra. Nequaquam igitur Hebrai
 gentilis plangendus est & Judæus, qui in nis cod
 clesia non fuerunt, & semel mortui sunt tamen

Pſ. 6.

Pſ. 41.

Pſ. 62.

*Piorum
 est plora-
 re.*

Luc. 19.

Matt. 26.

Pſ. 118.

Hier. 9.

quibus Salvator dicit : Dimitte mortuos sepeli-
 re mortuos suos : sed hi , qui per scelera atque
 peccata egrediuntur de Ecclesia , & nolunt ultra
 reverti ad eam damnatione vitiorum Unde & ad
 viros Ecclesiasticos , qui muri & turres Ecclesie
 nuncupantur , loquitur sermo Propheticus , di-
 cens : Muri Syon , proferte lacrymas , implentes
 illud Apostoli : Gaudete cum gaudentibus , flete
 cum flentibus : ut dura corda peccantium ve-
 stris lacrymis provocetis ad fletum , ne perseve-
 rantes in malitia , audiant : Ego plantavi te vi-
 neam frugiferam , omne semen verum , quomodo
 conversa es in amaritudinem vitis alienae ? Et iterum :
 Ligno dixerunt Pater meus es tu : & lapidi ,
 tu me genuisti : & verterunt ad me dorsa sua , & non
 facies suas . Et est sensus . Noluerunt ad me con-
 verti , ut agerent poenitentiam , sed duritia cordis
 injuriam meam sua terga verterunt . Quamob-
 rem Dominus loquitur ad Hieremiam : Vidisti
 qua fecerunt mihi habitatio Israel ? Abierunt su-
 per omnem montem excelsum , subter omne li-
 gnum frondosum , & fornicati sunt , & dixi : Post-
 quam fornicata est , & fecit haec omnia , ad me re-
 vertere , & non est reversa . O clementia Dei :
 nostra duritia , dum & post tanta scelera nos
 provocat ad salutem : & ne sic quidem volens
 ad meliora converti . Si reliquerit , inquit , uxor
 virum suum , & alij nupserit , & voluerit post-
 ea reverti ad eum , nunquid suscipiet eam , &
 non detestabitur ? Pro quo scriptum est juxta
 Hebraicam veritatem , quod in Graecis & Lati-
 nis codicibus non habetur : Et tu reliquisti me ,
 tamen convertere , & suscipiam te , dicit
 Do-

*Qui moro-
 tus plan-
 gent.*

Matt. 8.

*Muri &
 turres*

Ecclesia.

Thren. 2.

Rom. 12.

Hier. 1.

Ibidem.

Hier. 38.

Hier. 38.

Dominus. Esaias quoque in eundem sensum
 dem penè loquitur sermonibus : Convertimini
 qui profundum consilium cogitatis , & iniqui
 filij Israel : revertere ad me , & redimam te .
 Deus , & non est alius præter me , justus & S.
 tor non est absque me . Revertimini ad me , &
 videritis , qui estis in extremis terræ . Recordamini
 horum , & ingemiscite , & agite pœnitentiam
 erratis . Convertimini corde , & mementote
 rum à seculo : quoniam ego sum Deus , & non
 alius absque me . Scribit & Joel : Converti
 ni ad me extoto corde vestro , in jejuniis
 crymis , & planctu : scindite corda vestra , &
 vestimenta vestra . Misericors enim & misericors
 est Dominus , & agens pœnitentiam super
 lit js . Quantæ autem sit misericordiæ , &
 (uti a loquar) nimia ineffabilisque clemens
 Osee Propheta nos doceat , per quem loquitur
 Deus : Quid tibi faciam Ephraim ? quoniam
 te protegam Israel ? quid tibi , inquam , faciam
 Sicut Adama ponam te , & sicut Seboim .
 versum est cor meum in me , & conturbata est
 nitudo mea . Nequaquam faciam tibi securam
 iram furoris mei . Unde & David loquitur
 Psalmo : Non est in morte qui memor sit tui
 inferno autem quis confitebitur tibi ? Et in
 loco ; Peccatum meum notum tibi feci , & iniqui
 tiam meam non abscondi . Dixi , pronuntia
 contra me iniquitatem meam Domino , &
 * peccati dimisisti impietatem * cordis mei ; Pro hac
 ante te omnis sanctus in tempore oportuno
 runtamen in diluvio aquarum multarum ad
 non approximabunt . VIDE quanta magna

Joel 2.

Osee 11.

Ps 6.

Ps 31.

* peccati

stetuum
 nos qui
 non fileat
 lebitur
 : justiti
 eritalque
 pcent a
 atoris ost
 o ingressi
 anai, & a
 cens : F
 dominus
 am junxe
 lacrym
 agnam
 multitudi
 nitatem
 na indig
 : Mul
 peccato n
 am ego
 ra me est
 ram , ali
 eci , ut j
 am judi
 peccato
 profecit
 erit in n
 ias tuas
 effio eni
 merit pe
 & corrup
 tia meæ

fletum, ut aquarum diluvio comparatur.
 quos qui habuerit, & dixerit cum Hieremia; *Thren. 2.*
 non fileat pupilla oculi mei, statim in illo com-
 bitur: misericordia & veritas obviaverunt *Pf. 84.*
 iustitia & pax de osculatæ sunt: ut si te iustitia
 eritasque servaverint, misericordia & pax pro-
 ceant ad salutem. Totam pœnitentiã pec- *Davidis*
 toris ostendit quinquagesimus Psalmus, quan- *pœniten-*
 ingressus est David ad Bersabee uxorem Uria *tia.*
 huius, & à Nathan Propheta correptus respondit *2. Reg. 11.*
 dicens: Peccavi: statimque meruit audire: Et *Ps. 12.*
 Dominus abstulit peccatum à te. Adulterio e-
 am junxerat homicidium, & tamen conversus *Pf. 50.*
 lacrymas: Misere, ait, mei Deus secundum
 magnam misericordiam tuam. Et secundum
 multitudinem miserationum tuarum, dele ini-
 quitatem meam. Magnum enim peccatum ma-
 gna indiget misericordiã. Unde jungit, & di-
 cit: Multum lava me ab iniquitate mea, & à
 peccato meo munda me. Quoniam iniquitatem
 meam ego cognosco, & peccatum meum con-
 tra me est semper. Tibi soli peccavi (Rex enim
 eram, alium non timebam) & malum coram te
 feci, ut iustificeris in sermonibus tuis, & vincas
 cum iudicaris. Concluserunt enim Deus omnia sub *Gal. 3.*
 peccato, ut omnium misereatur. Tantumque
 profecit, ut dudum peccator & pœnitens trans-
 ferretur in magistrum, & dicat: Docebo iniquos *Pf. 50.*
 vias tuas, & impij ad te convertentur. Con- *Pf. 95*
 fessio enim & pulchritudo coram eo, ut qui sua
 peccata confessus, & dixerit: Putruerunt *Pf. 37.*
 & corruptæ sunt cicatrices meæ à facie insipien-
 tiæ meæ; fœditatem vulnerum in sanitatis de-
 corem

Prov. 28. corem commutet. Qui enim abscondit inie-
 tem suam, non prosperabitur. Achab Re-
Achab pijsimus, vineam Nabuthæ cruore possedit
pœnitentia. cum Hiezabel non tam conjugio sibi, quam
3. Reg. 21 delitate conjuncta, Heliæ increpatione con-
 tur, Hæc dicit Dominus: Occidisti & posses-
 Et iterum In loco, in quo lixerunt canes
 guinem Nabuthæ, ibi lingent sanguinem tuum
 & carnes Hiezabel canes comedent ante me
 Jezaël. Quod cum audisset Achab, scidit
 menta sua, & posuit saccum super carnem suam
 jejunavitque & dormivit in cilicio. Factusque
 sermo Domini ad Heliam, dicens: Quoniam
 * rever- veritus * est Achab faciem meam non indu-
 sus est ad malum in diebus ejus. Unum scelus Achab
 humili- Hiezabel, & tamen conversi ad pœnitentiam
 tatæ mei Achab pœna diffunditur in posteros, & Hiezabel
 causâ. in scelere perseverans præsentis judicio con-
 damnatur. Loquitur & Dominus in Evangelio
Matt. 12. Viri Ninivitæ surgent in judicium cum genera-
 tione hac, & condemnabunt eam, quia egerunt
Matt. 9 pœnitentiam in prædicatione Jonæ. Nonne
Luc 15 veni vocare justos, sed peccatores ad pœnitentiam.
Ibidem. Drachma perit, & tamen invenitur in
 core. Nonaginta novem oves relinquuntur
 solitudine, & una ovis, quæ aberraverat, per
 humeris reportatur. Unde & lætitia Angelorum
Pœnitentia lætifi- est super uno peccatore pœnitentiam agentem.
cat cœlum Quanta felicitas, ut de salute nostra exultent
 lætitia? De quibus dicitur: Pœnitentiam agentem
Matt. 3. appropinquabit enim regnum cœlorum. Nonne
Et 4. in medio spatium. Mors & vita sibi contraria
Pœnitentia & tamen pœnitentiâ copulantur. Luxuria
 filius to
 pace
 Reverti
 natus:
 cipiat v
 audire
 menta
 ad Don
 te: & re
 tum est
 stitia ju
 peccav
 quacun
 que ju
 rita cor
 crimina
 cedit ju
 stus? S
 bulum
 resurgit
 septies
 tiam,
 plus dili
 lavat, &
 gentibu
 tuntur
 perbiâ
 tur. P
 summa
 eradice
 Si pœn
 quod lo
 ego pe

filius totam prodegerat substantiam : & procul à
 patre , vix porcorum cibus in ediam sustentabat.
 Revertitur ad patrem, immolatur ei vitulus sagi-
 natus : stolam accipit & annulum, ut Christi re-
 cipiat vestimentum, quod dudum polluerat, &
 audire mereatur : Candida sint semper vesti-
 menta tua : receptoque signaculo Dei proclamet
 ad Dominum: Pater, peccavi in cœlum & coram
 te : & reconciliatus osculo dicat ad eum : Signa-
 tum est super nos lumen vultus tui Domine. Ju-
 stitia iusti non liberabit eum in quacunque die
 peccaverit : & iniquitas iniqui non nocebit ei,
 quacunque die conversus fuerit. **UNUMQUE**
QUE iudicat Deus sicut invenerit : nec præte-
 rita considerat, sed præsentia : si tamen vetera
 crimina novellâ conversione mutantur. Septies
 cadit iustus, & resurgit. Si cadit, quomodo ju-
 stus? Si iustus, quomodo cadit? Sed iusti voca-
 bulum non amittit, qui per pœnitentiam semper
 resurgit: Et non solum septies, sed septuagies
 septies delinquenti, si convertatur ad pœniten-
 tiam, peccata donantur. Cui plus dimittitur,
 plus diligit. Meretrix lacrymis pedes Salvatoris
 lavat, & crine detergit : & in typum Ecclesiæ de-
 gentibus congregatæ, meretur audire : Dimit-
 tuntur tibi peccata tua. Pharisæi iustitia perit su-
 perbiâ & publicani humilitas confessione salva-
 tur. Per Hieremiam contestatur Deus : Ad
 summam loquar contra gentem & regnum, ut
 eradicem, & destruam, & disperdam illud.
 Si pœnitentiam egerit gens illa à malo suo,
 quod locutus sum adversus eam : agam &
 ego pœnitentiam super malo, quod co-
 gita-

tia filij
 prodigi.

Luc. 15.

Eccle. 9.

Luc. 15.

Pf. 4.

Exec. 33.

iudicium
 Dei.

Prov. 24.

Matt. 18.

iustus cas

dit & re-

surgit.

Luc. 7.

Magda-

lena &

publicani

pœniten-

tia.

Luc. 18.

Hier. 18.

gitavi ut facerem ei. Et ad summam loquar
per gente & regno, ut ædificem & plantem illud.
Si fecerit malum in conspectu meo, ut non au
diat vocem meam, pœnitentiam agam super bo
no, quod locutus sum, ut facerem ei. Statimque
infert: Ecce ego fingo coram vos malum, & cogi
tito contra vos cogitationes. Revertatur unus
quisque à via sua mala, & dirigite vias vestras, &
studia vestra. Qui dixerunt: Desperavimus: pœ
nitentiam enim nostras ibimus, & unusquisque
que pravitate cordis sui mali faciemus. Simo
justus in Evangelio loquitur: Ecce hic positus est
in ruinam, & in resurrectionem multorum: in
ruinam scilicet peccatorum, & resurrectionem
eorum qui agunt pœnitentiam. Apostolus scribit
ad Corinthios: Auditur inter vos fornicatio
talis fornicatio, qualis nec inter gentes quidem
ita ut uxorem patris aliquis habeat. Et vos infantes
estis, & non magis luctum habuistis, ut tollatur
de medio vestrum, qui hoc opus fecit? Et in se
cunda ad eosdem epistola, ne abundantiori tribu
tiâ pereat qui ejusmodi est, revocat eum, & oblo
crat, ut confirmet super illum charitatem, ut qui
in cæstu perierat, pœnitentiâ conservetur. Nota
Lus enim mundus à peccato, nec si unius qu
dem diei fuerit vita ejus, innumerabiles autem
anni vitæ illius sine peccato transibunt? Alia
quoque ipsa non sunt munda in conspectu
jus, & adversus Angelos suos perversum qui
excogitavit. Si in cælo peccatum, quanto ma
gis in terra? Si delictum in his, qui carent
tentatione corporeâ, quanto magis in nobis, qui
fragili carne circumdamur, ut cum Apostolo
carnis

Luc. 2.

1. Cor. 5.

2. Cor. 2.

*Homo
nullus
absque
peccato.
Job. 25.*

Rom. 7.

cimus: Miser ego, quis me liberabit de corpore *Rom. 7.*
 mortis hujus? Non enim habitat in carne nostra
 bonum, nec agimus, quod volumus, sed quod no-
 lumus, ut aliud anima desideret, aliud facere caro
 cogatur. Quod si quidam justi appellantur in
 scripturis, & non solum justi, sed justus in conspe-
 ctu Dei, juxta illam appellantur justus justitiam,
 juxta quam supra dictum est: Septies cadit justus, *Prov. 2.*
 & resurget, & juxta quod iniquitas iniqui non *Ezec. 33.*
 nocebit ei, in quacunquē die conversus fuerit.
 Denique & Zacharias pater Joannis, qui scribi-
 tur justus, peccavit in eo, quod non credidit, &
 statim silentio condemnatur. Et Job, qui justus *Iob. 1.*
 & immaculatus, ac sine querela in principio vo-
 luminis sui scribitur, postea & Dei sermone & *Iob. 38.*
 confessione sui peccator arguitur. Si Abraham, *Gen. 42.*
 Isaac, & Jacob, Propheta quoque & Apostoli ne-
 quaquam caruere peccato, si purissimum triti-
 cum habuit mixtas paleas, quid de nobis dici po-
 test, de quibus illud scriptum est: Quid paleis
 ad frumentum, dicit Dominus? Et tamen paleæ
 futuro reservantur incendio: & zizania hoc tem-
 pore mixta sunt segetibus frumentorum, do-
 nec veniat, qui habet ventilabrum in manu sua, *Matt. 13.*
 & purgabit aream: ut congreget triticum in
 horrea, & quisquilias gehennæ igni combu-
 rat. *Matt. 3.*

Hæc omnia quasi per pulcherrima scriptura-
 rum prata discurrens, in unum locum volui con-
 gregare, & de speciosissimis floribus coronam ti-
 bitextere poenitentiae, quam imponas capiti tuo: *Pf. 54.*
 & allumas pennas columbæ, & voles, & requie-
 scas, & clementissimo reconcilieris patri. *Narra- Causa*

I

vic

*scribenda
hujus e-
pistola.*

vit mihi uxor quondam tua , nunc soror atque
 conserva , quod juxta præceptum Apostoli
 consensu abstinueritis vos ab opere nuptiarum
 ut vacaretis orationi : tuaque rursus vestigia
 quasi in falo posita fluctuasse, imò (ut apertius lo-
 quar) esse prolapsa. Illa autem audisc à Domi-
 cum Moyse : Tu verò hîc sta mecum, & dixit
 de Domino : Statuit supra petram pedes meos
 tuam domum , quæ fundamenta fidei solida non
 habebat, postea diaboli turbine concidisse : porro
 illius perstare in Domino, & suum tibi hospitium
 non negare , ut cui prius conjunctus fueras corpore,
 nunc spiritu copuleris. Qui enim adhuc
 Domino, unus spiritus est cum eo. Cùmque
 rabies barbarorum, & imminens captivitas tepe-
 raret, sub jurisjurandi testificatione pollicitus
 ut ad sancta transeuntem loca vel statim, vel post
 ea sequereris, & servares animam tuam, quam
 visus fueras negligentia perdidisse. Redde igitur
 quod præsentem Domino spondidisti. Incerta est
 vita mortalium : nec antè rapiaris, quam tuam
 impleas sponsonem. Imitare eam, quam docere
 debueras. Proh pudor, fragilior sexus vincit
 seculum, & robustior superatur à seculo. Tantum
 dux scemina facti est : & non sequeris eam, in cu-
 jus salute candidatus es fidei ? Quod si te rei sa-
 miliaris tenent reliquæ, ut scilicet mortes am-
 corum & civium videas, & ruinas urbium atque
 villarum : saltem inter captivitatis mala, & terro-
 ces hostium vultus, & provinciæ tuæ infinita
 naufragia teneto tabulam pœnitentiæ, & memem-
 to conservæ tuæ, quæ tuam quotidie suspirat,
 nec desperat salutem. Tu vagaris in patria, imò

1. Cor. 7.

Exo. 34.

Pf. 39.

Matt. 7.

1. Cor. 6.

1. Cor. 14.

non patria, quia patriam perdidisti: ista pro te in locis venerabilibus resurrectionis, & crucis, & incunabulorum Domini Salvatoris, in quibus parvulus vagijt, tui nominis recordatur, teque ad se orationibus trahit: ut si non tuo merito, saltem hujus fide salveris. Jacebat quondam paralyticus *Paralyti-* in lecto, & sic erat cunctis artubus dissolutus, ut *cus.* nec pedes ad ingrediendum, nec manus movere *Mar. 2.* posset ad precandum: & tamen profertur ab alijs, & restituitur pristinae saluti, ut portaret lectulum, qui dudum à lectulo portabatur. Et te igitur absentem corpore, presentem fide offert conserva tuo Domino Salvatori, & dic cum Cananæ: *Ma. 15.* *Filia mea malè à dæmonio vexatur. Rectè enim animam tuam appellabo filiam animæ ejus, quæ sexus nescit diversitatem: quia te quasi parvulum atque lactentem, & necdum valentem sumere solidos cibos, invitat ad lac infantia, & nutricis tibi alimenta demonstrat: ut possis dicere cum Propheta: Erravi sicut ovis perdita: quære ser- *Ps. 118.* vum tuum, quoniam mandata tua non sum oblitus.*

XI. Hieronymus Ruffino singulari. Quem de statu suo & familiarium, præsertim autem Bonost, certiore reddit.

Plus Deum tribuere, quàm rogatur, & ea sæpè concedere, quæ nec oculus vidit, nec auris *Ephes. 3.* audivit, nec in cor hominis ascenderunt, licet ex *1. Cor. 2.* sacrorum ministerio voluminum antè cognoverim, tamen in causa propria nunc probavi, Ruffine charissime. Ego enim qui audaci fieri satis